

Referat

MØDEDATO D. 1. OKTOBER
TID KL. 12.30-13.30
STED BERNSTORFFSGADE 17, 4. SAL, VÆR. 4.00
MØDEDELTAGERE MEDLEMMER AF HOVEDMED

29-09-2025

Sagsnummer i F2
2025 - 20412

Dokumentnummer i F2
9073111

Sagsnummer i eDoc
2025-0304625

Sagsbehandler
Alberte Hamann Gade

Ekstraordinært HovedMED d. 1. oktober 2025

Navn	Stilling	Repræsentant for
Katrine Ring	Adm. direktør	Direktionen, for- mand
Simon Pasquali	Direktør	Direktionen
Jacob Hess	Direktør	Direktionen
Tine Kock Nielsen	Centerchef	CHRO
Karin Munch Ravn	Områdechef	CABS
Marie Sølling	Områdechef	DSI
Leon Engly Honoré	Områdechef	CMSB
Helle Haslund	Organisations- og medarbejderrepræ- sentant	LO (LFS), næstformand
Pernille Robertson Gaff	Fællestillidsrepræ- sentant	LO (HK Kommu- nal)
Eughtina Birkedahl	Fællestillidsrepræ- sentant	FTF (DSR)
Sissel Bennedikte Agergaard Jensen	Fællestillidsrepræ- sentant	AC (DJØF + DM)
Jack Cassina	Arbejdsmiljørepræ- sentant	BCH udførerom- råde
Bettina Ruben	Arbejdsmiljørepræ- sentant	Stabene
Helle Holm	Arbejdsmiljørepræ- sentant	De tre myn- dighedsområder
Afbud		
Mette Boskov Veds- mand	Centerchef	DSI
Karoline Winther- Lund	Centerchef	CMSB

Ledelse og Arbejdsmiljø
Bernstorffsgade 17
1577 København V

Navn	Stilling	Repræsentant for
Anders Jacobsen	Taskforce	CLB
Helle Hummelgaard Nielsen	Forstander	CBU
Lars Petersen	Organisations- og medarbejderrepræsentant	LO (SL)
Laura Pode	Fællestillidsrepræsentant	FTF (DS)
Susanne Winsløw	Fællestillidsrepræsentant	LO (FOA-SOSU)
Glenn Fulton Molle-rup	Arbejdsmiljørepræsentant	BCV Udfører + RK + DSH

Dagsorden

1. Godkendelse af dagsorden
2. Status på ressortændringer i SOF
3. SUD-sag: Håndtering af reduktion i rammebevilling på rusmid-delområdet
4. Meddelelser
5. Eventuelt

Referat

3. SUD-sag: Håndtering af reduktion i rammebevilling på rusmid-delområdet

Simon Pasquali rammesætter punktet.

Sagen er en bunden opgave. Det er aftalt i økonomiaftalen 2024, at der skal ske et opgaveflyt af dobbeltdiagnosetilbud fra kommunerne til regionerne, hvilket betyder, at SOF har afgivet midler til Region H. De større besparelser, som opgaveflyttet resulterer i, begynder at træde i kraft nu. Fra næste år skal der findes 13,4 mio. kr., og fra 2027 skal besparelserne være fuldt indfaset, svarende til 17,5 mio. kr. For SOFs vedkommende skal de findes i Center for Rusmiddelbehandling. Her har de peget på den pulje, de har til de eksterne køb. Det er bl.a. fordi de tror de godt kan styre sig ud af det, fordi de allerede har strammet op på dem, de visiterer til private tilbud, ligesom de kan konstatere, at der er et mindreforbrug. De har vurderet, at det var det mest skånsomme sted at tage midlerne fra. Der vil dog stadig være vakancer af et mindre omfang, som de kører videre med.

Katrine Ring supplerer med, at der står i aftalen, at den skal genforhandles til det kommende års økonomiaftale. Der er et ret stort fokus på opgaveflyttet på tværs af kommunerne - især i de største kommuner, som også har flest borgere inden for målgruppen. Som tallene afspejler, kan de for nuværende ikke se, at der er det fulde opgavebortfald, som aftalen lagde op til.

Borgerne kommer ikke over i regionen i det omfang, som aftalen forudsatte ud fra beregningerne. Der kommer derfor til at være et vis politisk pres frem mod økonomiforhandlingerne.

Simon Pasquali nævner, at det er en løsning, man har ønsket i flere år, så de forventer ikke, at det er en beslutning, man ruller tilbage. Samtidig er løsningen heller ikke sort og hvid. Selv hvis borgerne bliver visiteret til regionen, har de fortsat ret til at fortsætte i kommunalt regi. Det vil sige, at SOF stadig skal motivere dem til at komme over i regionen. Hvis ikke det kan lade sig gøre, har SOF dem stadig i udgangspunktet.

I 2025 er der som sådan ikke nogen stor besparelse på området sammenlignet med de kommende år. Man skal derfor være påpasselig ift. at konkludere på baggrund af dataene for flyt af borgere mellem kommunen og regionen, da det store økonomiryk ikke har været der endnu. Når regionen kommer lidt mere op i gear, kan man håbe, at de tager flere af borgerne. Ift. økonomien kan SOF ikke bare sige til borgerne, at de fremadrettet skal søge hjælp hos regionen, hvis de har en specifik psykiatrisk diagnose samtidig med, at de har et rusmiddelmisbrug. Det ønsker de heller ikke. Det er derfor, man har valgt en både-og-løsning på nationalt plan.

Eughtina Birkedahl understreger, at det er vigtigt, at HovedMED og Socialudvalget endelig skal tage stilling til denne problematik. Det har været et års tid, hvor hun og baglandet har været bekymret for økonomien, herunder hvilke besparelser den forudsatte. Hun har været med i de helt indledende drøftelser på området.

Medarbejdersiden er glade for, at problematikken løftes – også på højere plan – da det begrænset, hvad Socialudvalget kan gøre med det overordnede perspektiv. Når de går ind og laver en vurdering på antallet af borgere, som egner sig til dobbeltdiagnosetilbuddet i regionen, så er det i sidste ende rigtig få, der ender med at takke ja til et tilbud i regionen. Det er rigtig mange penge, det kommer til at koste SOF, så længe det ikke lykkes med at få flyttet borgerne fra kommunen til regionen, specielt ift. motivationsdelen. Medarbejderne i CRK er nogle af dem der bruger flest ressourcer på at motivere borgerne i behandlingen for rusmidler, men det er kun de borgere der har en ambivalens man kan motivere og det gælder også dobbeltdiagnosetilbuddet. Hvis borgeren allerede er afklaret omkring, at de ikke vil tage imod tilbuddet, så er der ikke så meget andet, en medarbejder kan gøre ift. at motivere dem.

Derudover nævner hun, at der er en problematik ift. længden af dobbeltdiagnosetilbuddene, som regionen tilbyder. Mange af borgerne har et årelangt misbrug, hvor der kan være behov for at følge op også efter endt forløb. Her skal man være opmærksom på, at selv hvis en borger modtager behandling i regionen, så gør §141 og §101, at en borger uden varsel kan søge akut misbrugsbehandling i SOF. Hvis en borger henvises til regionen, er det dermed ikke garanteret, at de ikke længere er en udgift for kommunen. Det har en betydning for økonomien, og usikkerhederne omkring økonomien har en betydning for den psykologiske tryghed for de berørte medarbejdere. Man kan som medarbejder være nervøs for, at man skal vurdere opgaver på sigt pba.

den økonomiske ramme, når man ser ind i misbrugspuljer mv. Det er svært, når SOF har lavet en indstilling, som siger, at hvis politikerne ikke godkender sagen, så kan det blive endnu mere katastrofalt. Det er der ikke nogen, som ønsker, men de er nødt til at understrege at den nuværende indstilling også vil resultere i usikkerheder i driften.

Katrine Ring svarer, at det har været drøftet på alle niveauer. Der er ingen tvivl om, at de kommer til at følge data meget tæt. De har med vilje taget 2025 besparelsen isoleret set, da de vurderede, at ordningen skulle i gang først, før det gav mening at se på besparelserne. Det var for præmaturligt at gøre det i 2024. De andre kommuner følger også med i dataene for flyt mellem kommunen og regionen. Der er stor interesse i at følge tallene, så man kan klæde KL rigtig godt på ift. forhandlingerne for økonomiaftalen. Fx overvejer de, om en længere indfasning kan være en del af løsningen.

Som sagt har man kæmpet længe for dobbeltdiagnosetilbud. Det er ikke fordi de ikke ønsker det – det er bare vigtigt, at det skrues sammen på den rigtige måde. Det er de ikke sikre på er tilfældet med den nuværende løsning.

Simon Pasquali bemærker, at SOFs økonomi blot er én del af sagen. Den faglige del, herunder overleveringen af opgaven til regionen, er den svære del.

Helle Haslund bemærker, at baglandet forudser mange parallel forløb mellem kommunen og regionen. Der kommer til at være en gruppe borgere, som både visiteres til regionen samtidig med de er indlogeret hos SOF. Derudover vil nogen af dem kun være i regionen i en kort periode, før de igen ender hos SOF. Hvad sparer SOF reelt på løsningen? Økonomiaftalen blev forhandlet i 2024, så processen har foregået længe. Det betyder også, at en række medarbejdere har gået i uvished længe om hvilken betydning det ville have for deres fremtidige arbejde. Nogle af medarbejderne har følt sig enormt utrygge under udfasningsperioden. Det var først, da de fik at vide via et tilsyn, at de var del af et permanent tilbud, at de følte sig trygge. Samtidig er der også en utryghed ift. den økonomiske ramme, helt specifikt hvilke opgaver, der skal skæres fra, hvis det ikke lykkes at motivere nok borgere til en visitation til regionen.

Der var en lignende problematik dengang SOF overtog alkoholbehandlingen fra regionen. Dengang fik man ikke tilstrækkelige midler til at varetage opgaven ift. det behov, der reelt var. Det samme gjaldt da man på psykiatriområdet fik kombineret behandlingstilbud med psykiatriske bosteder – også kaldt de særlige pladser. Dem fik de heller ikke brugt så godt som håbet. Kort sagt er der mange gode tiltag og indsatser, men det koster, også hos medarbejderne. Det er derfor betryggende at høre, at de er særligt opmærksomme på tallene og de summer, der skal findes.

Katrine Ring bemærker, at de særlige pladsers økonomi er tænkt ind i den her løsning. De bliver omlagt samtidig med, at man forsøger at flytte borgerne over i dobbeltdiagnosetilbuddene i regionen.

En problematik, de specielt kan genkende, er, at regionerne ofte arbejder med relativt korte forløb. Det er sådan set ikke et problem i sig selv – det er sådan, det skal være i regionen. De kan dog være bekymret for, om det er den rette løsning, når man har at gøre med borgere, hvis diagnoser eller misbrugsproblemer ofte er livslange. De anerkender dog, at det er en bunden opgave, så de er nødt til at finde en løsning. De har forsøgt at finde den klogeste og mest skånsomme måde at løse opgaven på.

Eughtina Birkedahl har modtaget bemærkninger fra Laura Pode, som desværre ikke kunne være med i dag. Hendes bagland bemærker, at der ikke er nogen formel visitationsprocedure.

Eughtina er dog ikke helt enig. Der er en formel visitationsprocedure, problemet er dog, at den er meget bøjelig, specielt fra regionen. Det betyder, at man som medarbejder i SOF bokser med at få borgerne over i psykiatrien.

Der skal ske en kulturændring og få strammet op på nogle ting, specielt samarbejdet mellem kommunen og regionen. I driften får man en fornemmelse af, at rusmiddeltilbuddene i regionen findes på papiret, men ikke i praksis.

Jacob Hess svarer, at der i mellemkommunal sammenhæng er en opmærksomhed på det. Det er en kombination af formelle problematikker, fx visitationskriterierne og samtykket, som er svært at få. De har oplevet borgere bliver afvist af regionen, fordi de ikke har været i behandling før, eller fordi de ikke opfylder visitationskriterierne. Systemerne spiller i øjeblikket ikke særlig godt sammen. Men aftalen ligger jo som den ligger, det er en del af evalueringssporet.

Eughtina Birkedahl siger afslutningsvist, at hun håber at politikerne finder noget, der kan afbøde besparelsen. Hun håber, at man har det lokale med i tankerne, når der skal forhandles budget, fx i overførselssagen.

Simon Pasquali svarer, at der er et spor frem mod økonomiaftalen, og de gør, hvad de kan ift. deres interessevaretagelse der og i andre sammenhænge. Lokalt kan man ikke gøre meget på den korte bane, da det er aftalestof – SOF er forpligtet til at afgive midlerne til regionen, de er ikke længere en del af vores budget. SOF kan kun se på, hvordan man anviser besparelserne. Helt lokalt prøver SOF at styrke samarbejdet med regionen ved at indgå i en tæt dialog med dem, fx ift. visitation. Når de fx siger, at en borger med visse former for psykotiske diagnoser ikke er behandlelige, så er det paradoksalt, da vi har indgået en aftale, hvor de forpligter sig til at behandle dem. Det er svært for regionen at behandle dem, fordi det er fagligt nyt for dem at have denne type forløb.

Helle Haslund bemærker, at de også ser langsigtet på problematikken. Her kunne man overveje om det bør indgå i forhandlingerne til budgettet næste år, fx som en need-to sag.

Katrine Ring svarer, at pr. 1. januar 2026 er SOF forpligtet til at afgive 13,4 mio. kr. til regionen. Det er derfor, de anviser midlerne sådan. Center for Rusmiddelbehandling registrerer meget konkret, hvorfor borgeren ikke bliver viderevisiteret til regionen,

efter de har givet samtykke til en vurdering. Der er også en meget udførlig instruks på, hvordan man præcis skal bringe det op. De er rigtig godt dækket ind. Men hun hører også medarbejdersidens ønske om at tage det med i budgetforhandlingerne, da der fortsat er en opgave at løse i kommunalt regi, som ikke foreløbigt bortfalder.

Hun spørger ud, om det er korrekt forstået, at medarbejdersiden ikke har et bedre bud på, hvordan udmøntningen af besparelserne skal se ud.

Helle Haslund bekræfter, at de ikke har noget bedre bud.

Katrine Ring takker for bemærkningerne, som de vil tage med videre i behandlingen i Socialudvalget.